

на мегдана се изви голъмо хоро. Свириха две гайди и кавалъ. Младите лудуваха сами, а привечеръ излъзоха отъ кръчмата и женените по-възрастни мжже, пийнали вече, уловиха се и тѣ на хорото; дори чичо Димитъръ Станкинъ измѣсти момцитѣ и самъ поведе хорото. Наловиха се и по-възрастни невѣсти и дружно заиграха едновремешни хора. Само по голѣми праздници се случваха такива весели старешки хора.

Разбира се, и азъ бѣхъ тамъ, наредъ съ другите дечурлига и видѣхъ, че на всѣко хоро до кака Величка се улавяше да играе Галевски Стоянъ. А когато момцитѣ поведоха хоро, тя сама изтича, улови се до Стояна, каза му нѣщо и весело се засмѣха и двамата. Горката, мислѣхъ си, тя сигурно не знае, какво ѝ крои той...

Притѣмнѣ. Хорото се разпрѣсна, и момичетата тръгнаха на групи да се разотиватъ по маилитѣ си. Само възрастните моми за женене, тръгнаха отдѣлно, всѣка придружена отъ нѣкой момъкъ и си приказваха, приказваха. Така правѣха подиръ всѣко хоро. Нѣкои момчи изпращаха момитѣ чакъ до портитѣ имъ.

Азъ потѣрсихъ кака Величка. Тукъ, тамъ — най-сетне я намѣрихъ напредъ и изтрѣпнахъ отъ страхъ. Тя пристїпваше полека, навела глава, а до нея самси Стоянъ. Върви, допрѣлъ чакъ рамото си до нейното и говори ѝ нѣщо. По това късно време! Ами ако е намислилъ днесъ да изпълни онзи планъ съ краденето!

Азъ минахъ незабелязано задъ тѣхъ, прикрихъ се до плетоветѣ и гледахъ, какво ще стане съ кака, маркъ че много ме бѣше страхъ отъ селските кучета...

Вървѣхме така доста време. Когато наближихме до дома, тѣ спрѣха единъ срещу други. Азъ се промъкнахъ по-наблизу и видѣхъ, че Стоянъ бѣше уловилъ кака за ржката. Помислихъ си, дали не се готови да я повлѣче нанѣкѫде. Но кака стоеше мирно и му приказваше нѣщо, после се изсмѣха. Стоянъ пустна рж-